

V Armádním muzeu Žižkov svatobořické děti vzpomínaly na Hanu Krušinovou

30.4.2026 - | Vojenský historický ústav Praha

V Armádním muzeu Žižkov se konalo rozloučení s Hanou Krušinovou, která byla spolu se svou sestrou Evou v srpnu 1942 internována na Jenerálce a později v tábore ve Svatobořicích. Jejich rodiče, František a Milada Hejlovi, byli za svou pomoc parašutistům popraveni v Mauthausenu.

„Tatínek byl v karlínském Sokole, maminka byla v žižkovském Sokole, oba se zapojili do odboje a pomáhali parašutistům. Já jsem nic netušila. Bylo mi osm let, sestře bylo jedenáct,“ vzpomínala Hana Krušinová. V den, kdy měla rodina odjet na prázdniny do Orlických hor, přišlo gestapo... Hana Krušinová nikdy nezapomněla na den, kdy viděla svou maminku naposledy. „Stála u stolu, na rukou měla želízka.“

V srpnu 1942 gestapáci osmiletou Hanu a její jedenáctiletou sestru Evu odvezli na Jenerálku, kde byly internovány i další děti zatčených odbojářů. O osudu rodičů nevěděly, marně doufaly, že se s nimi shledají po válce.

V koncentračním táboře Mauthausen bylo během tří vln poprav usmrceno 294 spolupracovníků a příbuzných parašutistů včetně manželů Hejlových. První exekuce proběhla 24. října 1942, další následovaly 26. ledna 1943 a 3. února 1944. Mezi zavražděnými byly těhotné ženy i děti. Popravená Anna Vyhnisová byla v šestém měsíci, Jindřišce Novákové, kterou maminka poslala pro Kubišovo kolo, bylo čtrnáct, Miroslavu Piskáčkovi, Karlu Svěrákovi a Evě Faltové patnáct let. Iris Svěrákové a Jitce Kubišové bylo šestnáct.

Další děti popravených vlastenců likvidaci unikly. Čtyřicet osm dětí ve věku od dvou do patnácti let skončilo v Praze na Jenerálce, později v tábore ve Svatobořicích a v Plané nad Lužnicí. Na Jenerálce na ně dohlížela přísná německá vychovatelka. Děti měly zakázáno navzájem si říci, jak se jmenují, nesměly se učit. Navzájem si pomáhaly, o ty nejmenší pečovaly ty větší. Každá dívka měla na starosti jedno malé dítě. Společně prožité roky, kdy byly děti odkázány samy na sebe, celou skupinu semkly. Dodnes se „svatobořické děti“ setkávají. *„Jsme jako jedna velká rodina. Bohužel nás ale ubývá...“*

V Armádním muzeu Žižkov se svatobořické děti a jejich blízcí sešli, aby uctili památku Hany Krušinové, která zemřela 23. března 2026.

Za život Hany Krušinové, kterou její rodiče vychovávali ve víře, poděkoval při bohoslužbě slova v Armádním muzeu Žižkov policejní kaplan Jiří Ignác Laňka, jehož přítomní znali z řady vzpomínkových akcí. V Mauthausenu sloužil mši za popravené spolupracovníky a příbuzné parašutistů a pravidelně se účastní bohoslužby v katedrále svatého Víta za oběti heydrichiády.

„Svatobořické děti“ mimo jiné muzeum na Žižkově také navštívily, když se zde konala výstava Pod křídly Sokola. „Provázel jsem vás expozicí a myslel na vaše rodiče, kteří aktivně v Sokole působili a v těch nejtemnějších dobách války se statečně postavili zlu,“ připomněl ředitel Vojenského historického ústavu Praha brigádní generál Aleš Knížek.

<https://www.vhu.cz/v-armadnim-muzeu-zizkov-svatoboricke-deti-vzpominaly-na-hanu-krusinovou>